

GEVIS-fondens Salénare berättar

Min första Salénbåt – Tor Hollandia

I mars 1967 åkte jag till Lübecker Flender-Werke i Lübeck för att som 1:e motorman vara med under slutfasen av nybygget av M/S Tor Hollandia. Vi bodde på Sjömanshemmet i Lübeck till att börja med innan vi kunde flytta ombord. Trots att vi åt i tjänstemännens matsal på varvet tyckte vi att maten var under all kritik, sås, potatis och en liten köttbit till lunch. Vi var också besvikna på maten i Lübeck när vi gick ut och åt om kvällarna. Vi hade visserligen inte råd att prova de dyrare restaurangerna men i alla fall.... En sak som slog mig var att det på varvet fanns varuautomater som innehöll små flaskor av Underberg, något som många av arbetarna utnyttjade innan jobbet började.

Ordning och reda i mässarna

När vi hade flyttat ombord, så bestod manskapet till en början bara av en elektriker, en reparatör, en båtsman och så jag som var 1:e motorman. Det fanns en underbefälsmäss så första dagen vi åt tänkte jag gå in och sätta mig där men då blev jag tillsagd av båtsman att sätta mig i manskapsmässen i stället. Så där satt elektrikern, reparatören och båtsman i underbefälsmässan och så fick jag sitta ensam och äta i manskapsmässan åtminstone en vecka tills övriga besättningen kom. Ordning och reda!!

Gratis i baren – för vissa

Efter ett dygns provtur gick vi upp till Göteborg. Vi mönstrade på Tor Hollandia den 11 april 1967 i Göteborg och gav oss i väg på rutten Immingham - Amsterdam - Göteborg. En "runda" tog ca tre dygn. I Immingham och Amsterdam kom vi in på morgonen och gick framåt kvällen men i Göteborg låg vi längre, alltid över en natt, så där hade man

chans att gå ut på stan några timmar. Under någon av de första resorna till Immingham gick jag i land ensam för en snabb runda i stan, naturligtvis i kostym med slips och välputsade skor. När jag kom in i terminalen såg jag att det var en massa människor som stod och drack vid en bar. Då blev jag törstig och tänkte köpa något att dricka. När jag skulle betala sa bartendern att det var gratis, så då tog jag naturligtvis några fler drinkar där. Tyvärr berättade jag om detta för några när jag kom ombord igen och då spred sig ryktet att man kunde få gratis drinkar i terminalen. Nästa resa var det några, kanske inte direkt finkladda, som gick i land och då upptäcktes det i terminalen att de inte var VIP-gäster utan tillhörde besättningen. Så kapten kom sedan och skällde ut manskapet.

GEVIS-fondens Salénare berättar

Båten läcker

Under en av resorna på väg till Immingham blev jag väckt mitt i natten för att jag snabbt som sjutton skulle ner och jobba. Vi hade bunkrat i Göteborg och i fartyget fanns en bunkerport, vilken 2:e maskinisten hade glömt att stänga. Den befann sig en halv meter över vattenytan och mynnade ut på bildäck. Så när båten började gunga strömmade det in vatten. I sjögången slog porten fram och tillbaka så att gångjärnen blev böjda och det var omöjligt att stänga porten ordentligt. Vi - reparatören och jag - fick fästa porten med taljor och skära av gångjärnen med skärbrännare. På det viset fick vi igen porten.

Problem med bogvisiret!!

Vid ett annat tillfälle i Nordsjön i urdåligt väder blev vi - samma gubbar - väckta mitt i natten igen. Då hade bogvisiret börjat släppa in vatten, låsningarna hade släppt. Vi fick med taljor dra fast visiret så gott det gick och sedan skaffa fram allt järn som fanns och med det svetsa fast visiret provisoriskt. När vi var tillbaka i Göteborg kom det en firma och svetsade fast bogvisiret permanent. Händelsen kan jämföras med Estonia-katastrofen.

Liknande skedde med bogvisiret på systerbåten Tor Anglia.

Har tänkt på händelserna många gånger, undrar om det rapporterades till Sjöfartsverket eller andra myndigheter eller till massmedia. På hösten 1994 var jag maskinist på en tankbåt som dagen efter Estonias förlisning gick alldeles förbi olycksplatsen, och då kom minnena tillbaka, har inte säkerheten blivit bättre på snart trettio år?

Jag mönstrade av den 13 juli 1967 i Göteborg för att strax därefter börja på Sjöbefälsskolan i Malmö, först en preparandkurs som gjorde att jag sedan kom in på den då ettåriga maskinteknikerutbildningen.